

Հայրապետականը իշխանութեան. ապա մեզ ընդ այդ՝ ռոպիսի սեր, և ռոպիսի հարազատութիւն պարտ է ունել, այդ քան զշափն առաւել, նա մանաւանդ որոյ զահակալ զԱստուածընտիր զՀայրդ տեսանեմք, ի Կահա Բահանայապետական՝ յոր ամբարեալ են ցաւք բազմազան. ճշմարիտ ասաց՝ և որ ասաց, Վիշտք և տիրերանդ անձկութիւնք համարածեալ գնան բազմին ընդ իշխանացելոյն իսկ յԱթոռն. Բայց Իուք զամենայն առեալ և զեալ ունիք մեկուսի, անձնանուէր և մեծաւ ճրգամբ անխնայ աշխատիք ի լուսաւորութիւն ազգիս, և ի պայծառութիւն հայրենեացս. վասն զի լի է ի ներկայ լինելն Ձեր աստ, և լի է ի բացակայ, ջանք Ձեր էին երջանկացուցանել զկեանս բոլորեցունց, որ և այժմ ի նոյն տքնիր: Երբարեւ ճշմունդ երկանց մտաց ընտրեալ Վիշտք՝ անգիտելի է մեզ, բայց գործադրութիւնք նորին ահի յանդիման տեսանին. զի ահա նորոգեալ բարեկարգէք զեկեղեցիս, կառուցանէք զուսումնարանս, յաւելուլ ջանայք զմիւսականաւոր անձանց, պատուէք զուսումնականս, խնամն տանիք տկարացի, հոգայք զկարեւոր պիտոյս նորահաստատ ուսումնարանաց, և միշտ խորհէք զապահովութիւն և զերջանկութիւն ապագային ազգիս. որոյ վասն երախտագէտ Հայկազեանն որեւրք՝ լծող երգեցեն Ձեզ յոսկեմանգիկն ի դրուատ զերգս վայելուչս: Այլ երանի գարուն՝ որ ունի զհոգեհանձար զՀայրապետդ յաջորդ մեծին Կրիստի Կարմեալնին. Երանի ազգիս՝ որ առ Հայրապետութեամբ Ձերով ունի վաշեկել և զերջանկութիւն. Երանի Եկեղեցեաց՝ որ յաւուրս Ձեր զՍահակեան, զՄարութեան և ըզնեւսիսեանց երանուէտ գարուն տեսանեն զգարեղարութիւն. Երանի Մանկանց՝ որ շնորհիւ Ձերով ունին ճաշակել զկատարեալն ուսումն. Երանի և Աւսումնարանաց որ յաւուրս Ձեր ճոխանան ուսմամբք: Ստուգիւ մեծապանծ գործք Վեհ Օծութեանդ կանգնեն ի Հայաստան զիսմող փառաց խղճալի ազգիս: Եպա և մեր, որ այսօր համախմբեալ դրուատեմք զքաջարթութիւն Հովուապետիդ մեծագործութիւնս, չեն կեղծիկ փաղաքշական, այլ սէր ճշմարիտ, հարազատութիւն որդիական, և խնդութիւն հոգեւոր: Զի որպէս ի մեծահանգէս մտից Յիսուսի յԵրուսաղէմ՝ ելիւ ծեղք և տղայք լռէին զգարեալութիւնս ուխտանայիք, անշուշտ քարինք նաև հրեշտակք իջեալ յերկնից՝ հոշակէին զփառս նորա. նոյնպէս և մէք ելիւ այսօր ներքաղական դրուատիւք չյայտնեալք զուրախութիւն սրտից մերոց, բաւական են ներբողները գերահոգեւոր գործք Ձեր՝ ևս և աշխատութիւն նորականոց չքնադակերտ ճեմարանիս՝ որում զակն պիշ ունին Հայրենիք մեր յուսումնապետութիւն մանկանց ի միսթաբութիւն փառաւորոյս Հայաստանի, և որոյ դրուատիւք ո՛չ այժմ և ելմ՝ այլ և որդոց յորդիս ճառեցի. յոր աղագաւ և մեր ուրախանալով ընդ բարեկամդ Կարծ և ընդ մե-

ծախառ Տոնախմբութիւն Ձեր՝ համախմբեալ մատուցանեմք զիշխիր զօհունակութիւն սրտից մերոց՝ Հօրք բարեբարի. Եւ վասն մեծի Բահանայապետութեանդ՝ մաղթեմք յերկնուստ՝ իննեակ և բանութեանցն պարգեւատրութիւն, ի տրիտուր անխնայ աշխատանացդ. և զի՝ որպէս և այժմ՝ ո՛չ իշխանութեամբ, այլ քաղցր խնամատարութեամբ իշխէք մեզ, նոյնպէս միշտ և յաւէտ գերապանծ բարեկարգութեամբ Ձերով իշխեցէք սրտից մերոց. ամեն:

Գրիգոր Բարապետի Կաթողիկոսան:

ԱՌԱՔԵԼԱՊԱՍԻՒ ՎԵՀ ՀԱՅՐԱՊԵՏ

Քրիստոսապսակ Մայրս մեր Ս. Էջմիածին ըստ հնոյ սովորութեան և ծիսից Հայաստանեայց ուղղափառ եկեղեցւոյ յիրաւի այսօր ևս տօնէ սերկեան տօնս քաղցրաձայնութեամբ յատկեղ երգոց շարականաց. սակայն բաժնէ միմեք որպէս յառաջն ետամեայ միջոցաւ Հայք անտարբեր, և ուրախաթիւթ օրս այս մեզ աննշան ի տարեկանացն: Հայկազանց՝ ո՛չ արգեօք այսօր է յԱստուածահայր Մարգարէէն ուրախութեան և ցընծութեան համաբաւալ իսկ օր: Եւ ահա սիրտք մեր խորագոյն իմն ազգին ի մեզ այսօր նոր առիթ խնդի անհամեմատ՝ որոց տեսին խանձարապատ հնացեալ աւուրքն աննշանք. զի զի՛նչ նոր ելք վարդամատն արփենուոյն համակ ոսկեմեղուն նկարէ հիւսկէն զերկին կապուտակ, ի նոյն տիպ, և յաւէտ քան զայն հրաշացուցանէ և զայս աւուրքս տօն համանուանակցի Քոյոյ խաչադէն նահատակին Քրիստոսի՝ Հայկեան զարմից ընտրեալ բարոյական Վիշտք գերփառունակ այս տօնահանգէս:

Յայս կացուրդ հանդիսիս հանուրց տնեալոյ՝ տեսցեն հապա բիրք յընդհանուրս քաղցրահայեաց աչաց մեծի Հօրք լի ռոպէս խոնին յակումբ խումբք Հայորերոյն. սակայն քաւ, մի ումեք կարծել, որպէս ի խաղն յՕլիմպիա, կամ լծատերաց լի յիղձ գան: Սորա ծնողասէր անխարդախ կաթինդ անունդք սիրական՝ զերախտաղղաց սրտի մերաբերեալ ի զիտակին պարզն նշան զրօշ ի զրօշ: Եւանիկ աստ օթմանան շուք մեծարանք երախտաւորիդ առաջի. աստ բանին ծրարք անհամեմատ սիրոյ. աստ բովնձայք կրնորականութիւն մեր մաղթմանաց ընուն զեկմեր բոյր ի բոյր:

Վեհափա՛ռ Տէ՛ր՝ նաւ դեղեւուն Եղգութեան մերոյ որ ընդ կորստական ալիս Ավկիանու, ընդ խաւար տղիտութեան բռնաղբօսեալ մոլորիւր ցարդ քնեմծ զեկամարացն անհոգութեամբ. ուր ուրեմն հմտապէս նաւազղիդ յանձն եղեալ ի միւրուստ՝ ի լաւաղոյն անոր արդէն զակիղն առնու բարեւոյատակ ընթացից. զի լոյս ի խաւարի նստելոց ծագեցար՝ Երկիդ եկեղեցեմ, և հնարաւոր ելք յանել Լաբրիլնութեան մոլորեցոյ՝ որդւոց Մօր Հայաստանի ցուցար անկներև:

